

בש"פ 3493/20 - אור זמיר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3493/20

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

אור זמיר

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשת:

בעצמה

החלטה

1. לפנייבקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בתת"ע 12051-01-20 מבית משפט השלום לתעבורה באר שבע לבית משפט השלום לתעבורה נצרת.
2. כתב האישום מייחס למבקשת עבירה לפי תקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף). המבקשת טוענת כי היא מתגוררת בקיבוץ רמת דוד וכי יהיה לה קשה להגיע לבית משפט השלום לתעבורה באר שבע בשל המרחק הרב אשר מפריד את מקום מגוריהמבית משפט זה, וכן מחמת היותה אם לפעוטות. הכבדה זו חפצה המבקשת לחסוך מעצמה, מטעמים מובנים.
3. כעולה מן הבקשה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 15.6.2020, שעה 12:00. המבקשת כופרת באשמה וברצונה לקיים הוכחות בתיק.

4. סבורני כי דין הבקשה להידחות.

5. כפי שנקבע בבש"פ 6395/18 ויין נ. מדינת ישראל (12.9.2018), במשפטי תעבורה אין מקום להעברת דיונים אשר מצריכים את עדותו של שוטר תעבורה. העברה במקרים אלו תותר רק בהתקיים נסיבות חריגות של ממש, והדברים הוסברו בבש"פ 6395/18 הנ"ל.

6. במקרה דנן, נסיבות חריגות אינן מתקיימות. הקושי שעליו מצביעה המבקשת הוא קושי רגיל ואינו חריג כלל ועיקר. כפי שהוסבר בבש"פ 6395/18 הנ"ל, קשיים כאלה אינם מצדיקים פגיעה ביעילות עבודתם של שוטרי תעבורה ושל בתי המשפט לתעבורה.

7. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"א בסיון התש"פ (3.6.2020).

ש ו פ ט
